

بررسی استفاده از هیدروژل در خاک پوششی قارچ دکمه ای

جواد شاه بداعی، غلامعلی پیوست

دانشجوی کارشناسی ارشد و دانشیار گروه علوم باغبانی دانشگاه گیلان

در این تحقیق امکان استفاده از هیدروژل در خاک پوششی به منظور کاهش استفاده از پیت و افزایش ظرفیت نگهداری آب مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور آزمایشی باسه تیمار (۱۰۰ درصد پیت به عنوان تیمار شاهد، ۸۰ درصد پیت + ۲۰ درصد هیدروژل (حجمی) و ۹۰ درصد پیت + ۱۰ درصد هیدروژل (حجمی) و سه تکرار طی سال ۱۳۸۵ در واحد تولیدی قارچ خزر، واقع در شهر آبکنار از توابع شهرستان انزلی صورت گرفت. نتایج نشان داد که تیمارهای حاوی هیدروژل به طور معنی‌داری تعداد قارچ‌های درجه یک را افزایش و تعداد قارچ‌های کوچک یا درجه سه را کاهش دادند. همچنین استفاده از هیدروژل در خاک پوششی به طور معنی‌داری باعث افزایش میزان ماده خشک قارچ نسبت به تیمار شاهد گردید. هرچند که تیمار ۹۰ درصد پیت + ۱۰ درصد هیدروژل (حجمی) عملکرد محصول را نسبت به تیمار شاهد افزایش داد ولی تفاوت معنی‌داری بین این دو تیمار مشاهده نگردید. کمترین میزان عملکرد از تیمار حاوی ۲۰ درصد هیدروژل به دست آمد که احتمالاً به دلیل افزایش میزان شوری خاک پوششی در این تیمار است. بنابراین اضافه نمودن ۱۰ درصد هیدروژل به خاک پوششی به دلیل افزایش کیفیت قارچ‌های برداشتی و کاهش استفاده از پیت توصیه می‌شود.